

ΕΤΟΣ 60όν

15 Ιουλίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 29 (3085)

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΑΛΑΤΙ

Τό άλιτα τῆς γῆς

‘Η σημερινή Εύαγγελική περικοπή προέρχεται από τήν ἐπί τοῦ Ὅρους ὄμιλία τοῦ Κυρίου. Στήν ὄμιλία αὐτή ὁ Κύριος ἀπευθύνεται στούς Ἀποστόλους καὶ τὸν ἀκούει ἐπίσης μεγάλῳ πλῆθος λαοῦ. Προετοιμάζει τοὺς Ἀποστόλους γιά τὴ διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου σὲ ὅλα τὰ ἔθνη. Ξεκινᾶ μὲ τοὺς μακαρισμούς, μὲ τοὺς ὅποιους δείχνει ποιέσ αρετές θά πρέπει νά τούς κοσμοῦν καὶ προφητεύει ὅτι πρόκειται νά διωχτοῦν καὶ νά ἀποδοκιμαστοῦν ἀπό πολιτούς ἀνθρώπους. Δέν πρέπει ὅμως νά ἀποθαρρύνονται, ἐπειδή ἐπιτελοῦν ἔργο ὅμοιο μὲ τούς Προφῆτες, οἱ ὅποιοι καὶ ἐκεῖνοι διώχθηκαν γιά τὸ πλόγο τοῦ Θεοῦ.

Σέ σχέση μάλιστα μὲ τούς Προφῆτες, οἱ Ἀπόστολοι ἐπιτελοῦν πολύ σπουδαιότερο ἔργο, διότι οἱ Προφῆτες στάθηκαν μόνον στή γῆ τῆς Παλαιοτίνης γιά τό λαό τῶν Ἐβραίων, ἐνῶ αὐτοί ἀποστέλλονται σὲ ὅλη τήν οἰκουμένη, γιά νά κηρυξουν σὲ ὅλα τὰ ἔθνη. Εἶναι τό άλιτα τῆς γῆς: ‘Η φράση αὐτή τοῦ Χριστοῦ φανερώνει τήν ἀλήθεια ὅτι ὅλος ὁ κόσμος εἶχε πρό πολιθοῦ ἀπονεκρωθεῖ καὶ εἶχε σαπίσει. Τώρα ὅμως στέλνονται οἱ Ἀπόστολοι πρός αὐτόν. Δέν ἀποστέλλονται, γιά νά τόν ζωογονήσουν. Αὐτός πού χάρισε πάλι τή ζωή στόν κόσμο εἶναι ὁ Χριστός, ὁ ὅποιος σταυρώθηκε καὶ ἀναστήθηκε γιά χάρη ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Οἱ Ἀπόστολοι στέλνονται ως πνευματικό ἀλίτα τῆς ἀνθρωπότητας, γιά νά διατηρήσουν τήν καινούργια ζωή, πού αὐτή ἔλαβε ἀπό τόν Χριστό. Μέ τήν ἀγία ζωή τους καὶ τό κήρυγμά τους κατέδειξαν στούς ἀνθρώπους τόν τρόπο, μέ τόν ὅποιο θά διατηρηθοῦν στήν ἀληθινή καὶ ζωντανή πίστη καὶ θά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τή σαπίδια τῆς ἀμαρτίας.

Παρόμοιο ἔργο μέ αὐτό τῶν Ἀποστόλων, ἐπιτελοῦν οἱ πιστοί χριστιανοί μέσα σὲ ὅλους τούς αἰῶνες. Οἱ πιστοί, καὶ κατ’ ἔχοκήν οἱ “Ἄγιοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελοῦν τό ἀλίτα τῆς γῆς. Χάρη σ’ αὐτούς διατηρεῖται ὁ κόσμος ἀπό τήν κα-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ε' 14-19)

Η ζωή τῶν χριστιανῶν

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὅμεις ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι, ἐπάνω ὅρους κειμένη· οὐδὲ καίονται λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἵδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μή νομίσητε ὅτι ἥλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἥλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρώσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· Ἐως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἵλτα ἔν, ἡ μίλα κεραία σὺ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἔως ἂν πάντα γένηται. Ὅς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

ταστροφή. Νοστιμίζουν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ δίνουν νόημα στὴν ὑπαρξή της μέ τῇ Χάρῃ τοῦ Θεοῦ πού ἐνσκηνώνει μέσα tous καὶ διά μέσου αὐτῶν διοχετεύεται σέ ὅλο τὸ πανανθρώπινο σῶμα. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, παθαίοι καὶ σύγχρονοι, ὄμοιογοῦν καὶ γράφουν ὅτι ὅσο ἐλαττώνονται οἱ ἄγιοι ἀνθρωποί –οἱ ἀνθρωποί πού εἴναι φορεῖς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος – τόσο περισσότερο ὁ κόσμος παραδίδεται στὴ φθορά καὶ κινδυνεύει νά καταστραφεῖ μέσα ἀπὸ τὸν ἀληθινοσπαραγμό τοῦ μίσους, τῆς δικόνοιας καὶ τῆς πλεονεξίας.

Αὐτή πλοιόν εἴναι ἡ σπουδαιότατη ἀποστολή κάθε χριστιανοῦ· νά διατηρεῖ τὸν ἑαυτό του πνευματικά ζωντανό μέ τὴν ὄρθην πίστη καὶ τὴν τήροση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, ὥστε νά μεταδίδεται ζωή σέ ὅλο τὸν κόσμο. “Οταν στούς χριστιανούς ἐλαττώνεται ἡ πίστη καὶ κλιαραίνει ἡ ζωή tous, τότε ζημιώνεται ὅλος ὁ κόσμος.

Ἐπειδίν μάλιστα ἡ ζωή τῶν πιστῶν ἀποτελεῖ διαρκή ἐλεγχο γιά τούς ἀπίστους καὶ τούς ραθύμους, κανέναν ἄθιλον δέν κλευάζουν καὶ δέν ποδοπατοῦν οἱ ἀνθρωποί, ὅσο τὸν χριστιανό πού ἡ ζωή του ἀποδεικνύεται ἀντίθετη μέ τά πλόγια του. Βγάζουν πάνω του ὅλη τὴν ἀντιπάθειά tous, ἡ ὁποία συσσωρεύθηκε μέσα tous ἔξαιτίας τῆς ἐλεγκτικῆς γιά τὴν ἀμαρτωλή ζωή tous διδασκαλίας τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐπομένως, ὡς χριστιανοί πού εἴμαστε, δέν πρέπει νά μᾶς φοβίζουν τά ἀσχημα πλόγια καὶ οἱ ποικίλοι διωγμοί ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων, διότι αὐτά μᾶς κάνουν ὅμοιους μέ τούς Ἀποστόλους τοῦ Κυρίου καὶ τούς Προφῆτες τοῦ Θεοῦ. Αὐτό πού θά πρέπει νά μᾶς τρομάζει εἴναι τό νά хάσουμε τό ἀλάτι τῆς θείας χάριτος, πλόγια τῶν ἀμαρτιῶν μας καὶ τῆς ὀλιγοπιστίας μας, διότι τότε θά γινόμαστε αἰτία νά βλασφημεῖται τό σνομα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση της Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος, «οεῖς εἰσθε τό φῶς τοῦ κόσμου· δέν εἶναι δυνατόν νά κρυφθῇ πόλις, πού βρίσκεται ἐπάνω σ' ἔνα βουνό. Οὔτε ἀνάβουν λυχνάρι καὶ τό τοποθετοῦν κάτω ἀπό τό μόδι, ἀλλ' ἐπάνω εἰς τόν λυχνοστάτην καὶ ἔτοι λάμψει εἰς ὅλους, πού βρίσκονται εἰς τό σπίτι. Ἔτοι πρέπει νά λάμψῃ τό φῶς σας ἐμπρός στούς ἀνθρώπους, διά νά iδουν τά καλά σας ἔργα καὶ νά δοξάσουν τόν Πατέρα σας πού εἶναι εἰς τόν οὐρανόν. Μή νομίσετε ὅτι ἥλθα διά νά καταργήσω τόν νόμον ἢ τούς προφήτας. Δέν ἥλθα νά καταργήσω, ἀλλά νά ἐκπληρώσω. Ἀλλίθεια σᾶς λέγω, ἔως ὅτου παρέλθῃ ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ, οὔτε ἔνα γιῶτα ἢ μικρή στιγμή δέν θά καταργηθῇ ἀπό τόν νόμον, μέχρις ὅτου γίνουν ὅλα. Ἐκεῖνος λοιπόν πού θά παραβῇ μίαν ἀπό τάς ἐντολάς αὐτάς τάς ἐλαχίστας καὶ διδάξῃ τούς ἄλλους νά κάνουν τό ἴδιο, αὐτός θά ὀνομασθῇ ἐλάχιστος εἰς τάν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἐνῷ Ἐκεῖνος πού τάς ἐφαρμόζει καὶ τάς διδάσκει, αὐτός θά ὀνομασθῇ μεγάλος εἰς τίν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη,
Ἄρχιμ. Εύ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Τό φῶς τοῦ κόσμου

‘Ο Κύριος ὀνομάζει ἐπίσης τούς Ἀποστόλους φῶς τοῦ κόσμου. Μοιλονότι, ὅταν τούς ἔλεγε αὐτά, βρισκόταν μαζί τους σέ μιά μικρή γωνιά τῆς γῆς, ώστόσο, ὡς Θεός πού εἶναι, γνώριζε καλά τό κοσμοσωτήριο ἔργο πού ἐπρόκειτο νά ἐκτελέσουν διαδίδοντας τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου στά πέρατα τῆς οἰκουμένης. Γι' αὐτό καὶ ἀπαιτεῖ ἀπό αὐτούς τόσο πολύ θάρρος καὶ τόση ἀκρίβεια στόν ἐνάρετο βίο, ὥστε νά διατηρήσουν μέσα τους ἀσθεστο καὶ ἀκμαιότατο τό φῶς πού αὐτός ἄναψε μέ τό ἐπί γῆς πιττωτικό ἔργο του καὶ τίν ἀποστολή τοῦ πυρί-πνου Άγιου Πνεύματος.

Τά πλόγια αὐτά τοῦ Κυρίου μας ισχύουν γιά ὅλους τούς πιστούς. Οἱ χριστιανοί εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου καὶ ὁμοιάζουν μέ πόλη πού βρίσκεται πάνω σέ ὅρος καὶ φαίνεται ἀπό ὅλους. “Ἐχουμε ἐντολή ἀπό τόν Κύριο νά πλάμψουμε τόσο πολύ μέ τίν ἐνάρετη ζωή μας, ὥστε νά ἐπιστρέψουν οἱ ἄλιθοι ἀνθρώποι ἀπό τίν πλάνην καὶ τίν ἀμαρτία καὶ νά δοξάζουν τόν ἀληθινό Θεό.” Ὁταν ἔχουμε τόσον χάρην καὶ ἀρετήν, ὅση ἀπαιτεῖ ὁ Κύριος ἀπό ἡμᾶς, εἶναι ἀδύνατο νά διαφύ-

15 Ιουλίου 2012: KYPIAKH ΣΤ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

«Τῶν ἀγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (451)».

Κηρύκου μάρτυρος καὶ Τουλίπτης τῆς μπτρός αὐτοῦ († 305).

Τίχος: πλ. α΄ – Έωθινόν: ΣΤ΄ – Απόστολος: Τίτ. γ΄ 8-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ε΄ 14-19.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ KYPIAKH: 22 Ιουλίου, Ζ΄ Ματθαίου.

Απόστολος: Ρωμ. ιε΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ΄ 27-35.

→ γουμε τίν προσοχή τῶν ἄλλων, ὅσο καὶ ἂν κρυβόμαστε, ὅπως θά ἥταν ἀδύνατο νά κρυφτεῖ, ἂν κάποιος ἥταν ντυμένος μέ τίς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου.

Αὐτό ὅμως ἐπίσης σημαίνει ὅτι εἶναι ἀδύνατον ὁ χριστιανός νά μή φανερώνει τίν πίστη του. Τό κέρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου μέ ἔργα καὶ μέ λόγια εἶναι ἀπό τίς πρῶτες καὶ κυριότερες ἐντοπίες πού ήταν μέ τόν Κύριο. Οἱ Ἀπόστολοι δέν διώχθηκαν ἐπειδή πίστευαν στόν Χριστό, ἄλλη ἐπειδή κήρυτταν Χριστό. "As μή δειπλιάζουμε πλοιόν νά όμοιογοῦμε καὶ νά κηρύττουμε τήν πίστη μας, ἀκόμη καὶ ἂν ποτέ βγοῦν ἀνθρώπινοι νόμοι πού νά μᾶς τό ἀπαγορεύουν, ἐνθυμούμενοι τά λόγια τῶν Ἀποστόλων ὅτι πρέπει στόν Θεό περισσότερο νά ύπακοῦμε, παρά στούς ἀνθρώπους.

·Αρχιμ. Π. Κ.

·Από τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ο ΠΑΠΑΚΑΛΟΓΕΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΣ ΠΛΑΝΑΣ

Δημήτρης Φερούσος (σχῆμα 14x21, σελ. 288)

Ο συγγραφέας ἀνασυνθέτει –μετά ἀπό πολυετή καὶ πολύπλοκη ἀρχειακή ἔρευνα στήν Ἀθήνα καὶ στήν Νάξο– τόν ταπεινό, ἀγνό καὶ συνάμα διάχυτα φωτισμένο ἀπό τήν ὄρθόδοξην πνευματικότητα βίο τοῦ ἐκ Νάξου ἀγίου Νικολάου Πλανᾶ.

Ταυτόχρονα, σκιαγραφεῖ τή ζοφερή ἀτμόσφαιρα πού ἐπικρατοῦσε στήν Ἀθήνα στά τέλη τοῦ 19ου καὶ στής ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰώνα καὶ τήν ὄρθόδοξην πνευματικότητα τοῦ ἀγίου καὶ ὄρισμένων φωτισμένων Ἑλλήνων, ὅπως οἱ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης, Φώτης Κόντογλου, Ζαχαρίας Παπαντωνίου, Ἀλέξανδρος Μωραϊτίδης, κ. ἄ., οἱ ὄποιοι στής εὐχαριστιακές συνάξεις στό ταπεινό ἑκκλησάκι τοῦ Ἅγιου Ἐλισαίου δημιούργησαν ἀπό κοινοῦ τόν πυρήνα μιᾶς πνευματικῆς καὶ λειτουργικῆς ἀναγέννησης στήν πολύπαθη πρωτεύουσα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ. Ἡ χριστιανική ἀποψη γιά τό οἰκολογικό πρόβλημα. Φυλλάδιο (Μητρ. Ἀχελώου Εύθυμηος Στύλιου).

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ. Ἡ θεία βούληση καὶ ἡ κτίση (όμοτ. Καθηγ. Ἡλία Οίκονόμου).

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὁρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

·Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' δλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr